

GONE WITH THE WIND

POOYA ARYANPOUR

«بر باد رفته» — پویا آریانپور

برباد رفته

نمایشی از آثار پویا آریان پور در کارخانه تاریخی قند کهریزک، اردیبهشت ۱۴۰۱

— این نمایش توسط استودیوی پویا آریان پور با همکاری پروژه‌های هنری مریم مجد و گالری دستان برگزار شده است.

کیوریتور

مریم مجد

مدیر پروژه

آیدین ضیاءمقدم

دبیر

اشکان زهرایی

مدیر هنری

ایمان صفایی

طراحی

استودیو ۰۰۹۸۲۱

عکاسی از آثار و نمایش

استودیو بهروزی (سهند)

ترجمه‌ی انگلیسی

اشکان زهرایی

— استودیوی پویا آریان پور

دستیار اجرایی

ماهرخ ملاسعیدی

دستیار اجرایی در محل نمایش

ساناز خیاطی

دستیار هنری

راضیه صدیقیان

— پروژه‌های هنری مریم مجد (ام‌ام‌ای پی)

مدیر پروژه

آذرخش عسگری

دستیار پروژه

بنفشه جعفری

پشتیبانی پروژه

عارفه حدادی

مسئول اجرایی محل نمایش

عماد انوشیروانی

— گالری دستان

تیم نمایشگاه‌ها

سام رکنی‌وند

تیم اجرایی

شیمیا حسینی‌فر

تیم فروش

نازنین مشیری

قدردانی از حمایت و همدلی مستمر

استاد عبدالله انوار، هما بهبهانی، و دلارام عشایری

تشکر ویژه از

بهار بهبهانی، ویشکا آسایش، و الهام اسدی

سپاس از

سحر صفریان، محمد رضانی، فرشاد رحیمی، محسن صادقیان،

بهمن معتمدیان، علی‌رضا فانی، حسین بیات،

کارخانه نوآوری و شتابدهی دیپیم، و کارخانه تاریخی قند کهریزک

و

از تک‌تک افرادی که با حضور دوستانه و داوطلبانه خود در روزهای نمایش، راهنمایی مخاطبان را به عهده گرفتند، صمیمانه تشکر می‌کنیم.

عوامل اجرایی محل نمایش (کارخانه قند کهریزک)

سرپرست کارگاه

امیرحسین سیفی

متخصص فنی

علی‌رضا شاه‌محمدی

مسئول خدمات اجرایی

شاپور قربانی

مشاوران فنی

علی‌رضا آقاطاهر (شیء به‌جامانده)، محسن ترابی (آویخته در باد)

نورپردازی نمایش

مرتضی نجفی

گروه آینه‌کاری

ناظر

مهدی داودوندی

اجرا

مسعود داودوندی، جواد داودوندی، محمد داودوندی،

میلاد داودوندی، امیرحسین داودوندی، کاملیا بنی‌صدر، محسن بهرامی،

محمد مولایی، مهدی ورشوساز، مهدی موسایی، علی جعفری،

محسن محمدی، حمید احمدی

گروه فلزکاری «شیء به‌جامانده»

حمیدرضا رضانی، صابر جمالی

GONE WITH THE WIND

An Exhibition of Works by
Pooya Aryanpour at Kahrizak Sugar Factory, May 2022,
Kahrizak, Tehran Province, Iran

— The debut exhibition of “Gone with the Wind”
has been planned by **Studio Pooya Aryanpour** in collaboration
with **Maryam Majd Art Projects (MMAPI)** and **Dastan Gallery**.

Curator
Maryam Majd

Project Manager
Aidin Zia-Moghaddam

Publication Editor
Ashkan Zahraei
Artistic Director
Iman Safaei
Designed by
009821 Studio
Artwork and Exhibition Installation View Photography
Behrouzi Studio (Sahand)
English Translations
Ashkan Zahraei

— **Studio Pooya Aryanpour**
Executive Assistant
Mahrokh Mollasaeedi
On-Site Executive Assistant
Sanaz Khayyati
Artistic Assistant
Razieh Sedighian

— **Maryam Majd Art Projects (MMAPI)**
Project Manager
Azarakhsh Asgari
Executive Assistant
Banafsheh Jafari
Project Support
Arefeh Haddadi
On-Site Operations Executive
Emad Anooshirvani

— **Dastan Gallery**
Exhibitions Team
Sam Roknivan
Executive Team
Shima Hosseinifar
Sales Team
Nazanin Moshiri

Thanks to the continuous support of
Abdollah Anvar, Homa Behbahani, Delaram Ashayeri
Special Thanks to
Bahar Behbahani, Vishka Asayesh, Elham Assadi
Thanks to
Sahar Safarian, Mohammad Ramezani, Farshad Rahimi,
Mohsen Sadeghian, Bahman Motamedian, Alireza Fani,
Hossein Bayat, Deyhim Innovation Factory,
Kahrizak Sugar Factory

And thanks to the generous contribution of all volunteers who
kindly helped during the public days of the exhibition.

Executive Team at Exhibition Venue (Kahrizak Sugar Factory)
Workshop Supervisor
Amir-Hossein Seyfi
Technical Specialist
Alireza Shah-Mohammadi
Executive Assistant
Shapour Ghorbani

Exhibition Lighting
Morteza Najafi

Mirror-Work Team
Supervisor
Mehdi Davoodvandi
Technicians
Masoud Davoodvandi, Javad Davoodvandi,
Mohammad Davoodvandi, Milad Davoodvandi,
Amir-Hossein Davoodvandi, Kamelia Banisadr,
Mohsen Bahrami, Mohammad Molayi,
Mehdi Varshosaz, Mehdi Moosayi, Ali Jafari,
Mohsen Mohammadi, Hamid Ahmadi

Metalworks Team (“Outlived Entity”)
Hamid-Reza Ramezani, Saber Jamali

بربادرفته

مریم مجد، کیوریتور نمایش

نمایش پیش رو روایتی شخصی و خودزندگی نگاره‌ای است در بیانی دیداری، که تصویری تغزلی از شدن‌ها و نشدن‌ها، و آرزوهای برآورده و بربادرفته را در مسیر سیال زندگی، با مخاطب به اشتراک می‌گذارد. آن چه می‌بینید بیان خلاقانه‌ای است از تجربه‌ی زیسته‌ی نسلی که تغییر و دگرگونی را تاب آورد، ماندن در جغرافیای خود را برگزید، و عشق به بودن و ساختن راهی را به جان خرید که با محقق ساختن آرزوهای فردی و اجتماعی‌اش برابر بود و در این مورد خاص، تخیلش را با بیانی منحصر به فرد، که در همین مسیر قوام یافته بود، همچون همیشه در معرض دید قرار داد.

این نمایش روایتی حیاتی است که در محافظت از امیدها و آرزوها در گذر از هیجانانگیز و دگرگونی‌های سیاسی-اجتماعی دستخوش تلاطم بسیار شد و همچون باد، که هم‌زمان با دمیدن هوای تازه، آن چه را که هست نیز در هم می‌تند، از درون و بیرون حسی دوگانه به وجود آورد که به تعبیری نمادین، زاییده‌ی استقامت، فتح، و چیرگی است و حاصل آن در عین زیبایی و شکوهی دست‌نیافتنی، مستبد و خشن.

«بربادرفته» شامل سه بخش می‌شود که در کنار هم تجربه‌ای یگانه را شکل می‌دهند: «آویخته در باد»، «شیء به جامانده»، و گزیده‌ای از طراحی‌ها و منابع الهام پویا آریان پور، که نمایانگر مسیر ذهنی او هستند. این مجموعه از نظر دیداری و مفهومی بر چیزی دلالت دارد که در فضا از بین رفته است؛ موج زیبا، اما از دست رفته‌ی شیئی معلق، که مستقیم به ما و زندگی‌مان اشاره می‌کند (آویخته در باد)، در کنار امری مادی با ماهیت نزاع (شیء به جامانده) ارجاعی زیباشناختی به موقعیت ناکامل، دوگانه، و در عین حال، ناپایدار کسانی دارد که در این جغرافیا در برهه‌ی مشخصی از تاریخ زیسته و چکیده‌ی تمام وقته‌های تاریخی را در هستی‌شان تجربه کرده‌اند.

خصلت‌های تاریخی، جغرافیایی، و ماهوی فضایی چون کارخانه‌ی قند کهریزک، که نمایش در آن برپاست و زمانی در فرآیند صحیحی از تکامل، تولیدی در آن جریان داشته، اما طی زمان به‌گونه‌ای یا از کار افتاده یا به اجبار حیات آن از بین رفته است، نیز از منابع مهم الهام «بربادرفته» بوده که هم‌جواری دواثر «آویخته در باد» و «شیء به جامانده» را معنا بخشیده است. فضایی که همچون «آویخته در باد»، در عین جلال و جبروتش، روزهایی پرفرازونشیب را از سر گذرانده، اما همچنان در روند سازندگی به حیات خود ادامه می‌دهد است. در اثر کشمکش و زورآزمایی دو گروه، دو قدرت، یا هر وجودی دوگانه در جامعه‌ای متمدن، همچون «شیء به جامانده»، موقعیتی دوسویه ایجاد کرده که حاصل ناهنجارش بر اجتماع متأثر از آن، انکارناپذیر است. فضای کارخانه، مفهوم، و بیان مدنظر آریان پور یکدیگر را کامل می‌کنند.

«بربادرفته» نتیجه‌ی تأثیر متقابل و همسویی ریشه‌ی تاریخی فضای کارخانه‌ی قند کهریزک و سرگذشتش با آن چیزی است که آریان پور در سر می‌پروراند. زندگی گذشته‌ی کارخانه و موقعیت حالش همان است که آریان پور در سر داشت و این هم‌جواری تخیل او را پروراند تا اثرش را مطابق با فضای مکانی که تصمیم گرفته بود میزبان نمایشش باشد شکل دهد. ارتباطی حیاتی و زنده بین محیط و هنرمند شکل گرفته بود و مختصات معماری کارخانه خود آغاز تخیل بود. فضاهای پاره‌پاره و تخریب شده، که در عین ویرانگی و ازکارافتادگی، خواصی ویژه و بدیع داشت، و بر موقعیتی اجتماعی و تاریخی دلالت می‌کرد، بی‌شبهت به موقعیت زیست ما نبود، گویی چنین ازکارافتادگی‌ای نتیجه‌ی تکرار رویکرد و روشی بود که در زندگی و فرهنگ ما بسیار دیده می‌شود: ازکارافتادن و از نو فکر کردن به چیزهایی که تکرار شده‌اند. این فضا بیش از پیش بی‌زمانی را تقویت می‌کرد.

نخستین بخش این نمایش، «آویخته در باد»، چیدمانی است یکپارچه و متشکل از بیست و هفت قطعه حجم آینه‌کاری شده. این اثر چیدمان در ادامه‌ی مجموعه مجسمه‌های بزرگ آینه‌کاری آریان پور بوده که خود شکل توسعه یافته و سه بعدی از نقاشی‌های او به‌شمار می‌آیند. بخش عمده‌ای از آینه‌هایی که در این حجم‌های آویخته به‌کار رفته‌اند— که به تفکیک در کارگاه هنرمند به روش دستی رنگ شده و برش خورده‌اند— با الهام از پرچم‌های سیاهی که در بسیاری از مواقع سال در آسمان کشورمان در اهتزازند، به رنگ‌هایی تیره درآمده‌اند. خصلت دیداری زیباشناختی این پارچه‌ی پیچیده در باد— که در عین تأثیر از معماری و نگارگری ایرانی، به زبان و روش شخصی آریان پور طراحی و اجرا شده است— به همراه ارجاعات مفهومی تاریخی‌اش بیانگر موقعیت زندگانی امروزی است، موقعیتی که در جریان زندگی، هم‌زمان هشدارها و پیشنهادهایی می‌دهد است. موقعیتی که در سفر ذهن به گذشته از سویی، ارزش‌ها و فضاهایی را زنده می‌کند که زمانی مهم و فاخر بوده، اما کم‌کم یا به یکباره از دست رفته‌اند و از سویی دیگر، در تلاش ذهن برای به‌تصویر آوردن آینده، تخیلشان را نیز ناممکن می‌سازد. موج زیبایی و از دست رفته‌ی شیئی معلق که به جایی منتسب نمی‌شود گویی به معلق بودن خود ما و زندگی‌مان نیز اشاره دارد. «آویخته در باد» لحظه‌ای است ساکن در گسست از گذشته و مکتبی در ادامه‌ی مسیر به سوی آینده.

بخش دوم، «شیء به جامانده»، از لحاظ مفهومی و شکلی ماهیت نزاع در خود دارد. نزاعی که گویی حاصل جامعه‌ی متمدن است و برآیند آن برش و شکافی که در اثر زورآزمایی دو قطب مخالف ایجاد شده است. شکل این حجم فلزی بزرگ، که به ادوات جنگی و اشیاء صنعتی کهن می‌ماند و سنگین بر زمین نشسته، همچون اره‌ای دوسر قرینگی‌ای در خود دارد که حاصل واکنشی اجتماعی است؛ موجودی که کشمکش‌های را در دو سر به وجود می‌آورد که در اثر آن، هم جسم و هم حیات آن از بین می‌رود.

بخش سوم شامل طراحی‌ها و منابع الهام تصویری و نوشتاری پویا آریان پور است که کنار هم مسیر فکری او را طی زمان به‌طور کلی، و در این پروژه به‌طور خاص، نشان می‌دهد. آریان پور، که همیشه در فضای کارش بریده‌هایی از مجلات، یادداشت‌هایی شخصی، نوشته‌هایی از دیگران، و جزئیاتی از طرح‌ها و نقش‌های الهام‌بخشش را کنار هم نگاه می‌دارد تا مسیرهایی جدایی‌ناپذیر از ذهن و تخیلش را همواره در معرض دید داشته باشد، این بار نیز همچون گذشته منابع الهام‌بخش «بربادرفته» را به بن‌مایه‌های قدیمش افزوده و در محل نمایش، با مخاطبانش به اشتراک گذاشته است.

در نمایش «بربادرفته»، روند تولید آثار خود بخش مهمی است از آن چه در معرض دید قرار گرفته. علاوه بر مکان محور بودن نمایش، روند ساخت از اهمیتی بسیار برخوردار است، بدان معنا که دیگر فرد نمی‌تواند خالق یکه‌ای اثر باشد و بستر تخیل هنرمند در نظامی معاصر شکل گرفته است. پویا آریان پور، که مسیر خلاقه برایش مسیری شهودی است و پیش‌بینی‌ناپذیر بودن آن برایش جذابیتی ویژه دارد، در مراحل ساخت اثر «آویخته در باد» با مسائلی آن‌چنان فنی روبرو بود که می‌توانست مسیر تخیلش را مخدوش کند، مسیری که همیشه برای او اصل جریان و مایه‌ی خلق بوده است. حفظ تخیل و احوال خلاقه حین مواجهه با مسائل روند تولید، آن هم در این مقیاس، تضادی به‌همراه داشت که رفته‌رفته خود تبدیل به ویژگی و بخشی از اثر شد، همچون آینه و فلز که با وجود جنسیتی متفاوت، هر دو در این نمایش در جهت بیان یک مضمون به‌کار رفتند.

GONE WITH THE WIND

MARYAM MAJD, EXHIBITION CURATOR

This show is a personal narrative; it is an autobiography expressed in visual language that presents a poetic image of fulfillments and frustrations and dreams coming true and gone with the wind in the flow of life. What you see is a resourceful record of a generation's life experience who came over change and morphosis, chose to live in its original habitat, confronted the challenges of its love to remain and live, laid down the groundwork for the road it needed to trod for building its personal and social dreams, and in this specific case, exhibited its imagination through a unique language developed in that very same road.

This exhibition is the recounting of a life determined to protect its hopes and dreams through the strikes of socio-political change, and like wind, which simultaneously breathes fresh air and ravages through everything, created a paradox from the inside out that was symbolically born out of strength, resistance, victory, and conquest, and resulted in a beautiful and unattainable splendor, while remaining tyrannical and coarse.

"Gone with the Wind" includes three parts that together create a unique experience: "Hanging in the Wind", "Outlived Entity", and a selection of the artist's drawings and sources of inspiration, showing his thought process and creative path. The combination of these components, both visually and conceptually, hints at something that has disappeared in the space. The beautiful, yet lost, wave of a suspended object that directly makes references to us and our lives ("Hanging in the Wind"), along with the strictly-material being that denotes an inner conflict ("Outlived Entity"), together make an aesthetic allusion to an incomplete, contradictory, and unstable situation experienced by the people living at a particular period in this geography, constantly feeling the entirety of all historical setbacks in their being.

The historical, geographical, and inherent characteristics of a site like Kahrizak Sugar Factory which hosts the exhibition, a site that once accommodated fully-evolved production lines whose life was either abruptly or gradually cut short either by the force of time or deliberate action, have been important sources of inspiration for "Gone with the Wind", giving meaning to the cohabitation of "Hanging in the Wind" and "Outlived Entity". Like "Hanging in the Wind", the majestic site continues to create and foster after surviving through arduous days, and like "Outlived Entity", it has produced a paradoxical situation in response to a conflict between two groups, forces, or any binary opposition in a civilized society, a situation whose foul effects on the society it touches cannot be dismissed. The factory compliments Aryanpour's thought and expression.

"Gone with the Wind" is a consequence of the mutual effects and convergence of the historical roots and backstory of Kahrizak Sugar Factory and what Aryanpour was developing in his mind. The past life of the factory, as well as its current state, correspond to what Aryanpour was contemplating, and his encounter with the site triggered his imagination to appropriate the pieces to be exhibited there. An organic relationship had developed between the site and the artist, and the architectural features of the factory acted like sparks in his imagination. The torn-apart and half-standing spaces, which while serving no purpose still carried unique and novel characteristics, hinted at a social and historical situation, not unlike the one pertaining to our present lives. It appeared that the abandoned state of the factory was a consequence of a repeated approach prevalent in our lives and culture: going out of order, stalling, becoming useless, and rethinking things that have already been frequently repeated. The site intensified the sense of timelessness.

The first part of "Gone with the Wind" is a large overarching installation comprised of twenty-seven mirror-work sculptures. The pieces are an extension of Aryanpour's practice of Ayine-Kari (mirror-work) sculptures, itself a three-dimensional interpretation of his paintings. Major portions of the mirrors used in the hanging sculptures —hand-crafted and hand-painted one by one in the artist's studio— have a deep dark hue, inspired by the black flags that hang over our city's skies during religious mourning periods and other special occasions all year round. The aesthetic characteristics of this installation, shaped like a long piece of fabric that dances in the wind, while taking much inspiration from traditional Iranian architecture and Miniature painting, are the result of Aryanpour's personal tone and style, and together with its historical references, imply an image of our present collective situation. This situation, during our lives, gave hints and suggestions. When the mind travels to the past, this situation conjures up the values and spaces that were once important and grand, but have been gradually or abruptly lost to us, and at the same time when the mind seeks to picture the future, it is even impossible to imagine any such thing. The beautiful and lost wave of a suspended object who no longer belongs anywhere, as if hinting at our own identity and life's suspension within time and space. "Hanging in the Wind" is a static moment torn apart from the past, and a pause on the path toward the future.

The second part, "Outlived Entity", carries a sense of inner conflict, a conflict that appears to have resulted from the workings of a civilized society and whose effect is a fissure and a rift created by the pull of two opposing forces. This large metal sculpture, shaped like warfare and old industrial parts, that sits on the ground like a non-technological creation, manifests an inherent symmetry and appears like a double-sided saw, the result of a social reaction —an entity that creates conflict on either of its sides, a conflict that destroys both the physical body and life itself.

The third part comprises Pooya Aryanpour's drawings and visual and written sources of inspiration. Together, these show his conceptual path, both in a general sense as well as specifically in this project. Aryanpour regularly collects magazine and newspaper clippings, personal notes, handwritten notes from others, and details from drawings and patterns that inspire him, and displays them in his studio to be able to continuously study his different thought processes and routes as well as his flights of imagination. This time his more recent drawings, notes, and photographs are added to his collection of older clippings and notes to accompany "Gone with the Wind".

In "Gone with the Wind", production processes have been a major part of what has been exhibited. In addition to the site-specificity of the exhibition, the process of creating the works bears a special significance, as the artist has not individually produced the work, but rather the pieces and the physical manifestation of the artist's imagination are the results of a more contemporary system of collaboration and production. To Pooya Aryanpour, whose creative process is more intuitive and his imagination is always intrigued by the unforeseeable nature of artistic practice, the creative process is one explored mostly through implicit knowledge. "Gone with the Wind" produced so many technical challenges that could potentially damage the artist's creative process, yet the way he has been able to navigate through such details while keeping his force of imagination as a vital component of the project, has resulted in the unique and even paradoxical states that the work can awaken; not unlike how the combination of mirror and metal have been woven together as two components in the expressive language of "Gone with the Wind".

تقویم نمایش «بربادرفته»

۱۶ اردیبهشت	ساعت ۱۷ تا ۲۱	افتتاحیه
۱۷	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۲۲	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۲۳	ساعت ۱۱ تا ۲۰	بازدید عمومی
ساعت ۱۷ تا ۱۸:۳۰		نشست «منظر، محیط، فضا، معماری، هنر» مهمانان: سه‌پند حسامیان، دکتر کاوه رشیدزاده میانه‌دار: اشکان زهرایی • در این جلسه، سه‌پند حسامیان، هنرمند معاصر، درباره‌ی فرایندهای خلق آثار برای مکان‌های ویژه و روند تصمیم‌گیری‌های هنری و فنی در این زمینه صحبت خواهد کرد. طی این نشست، با استناد به آثاری از این هنرمند و پروژه‌ی «بربادرفته» از پویا آریان‌پور، دکتر کاوه رشیدزاده، مدرس دانشگاه و پژوهشگر حوزه‌ی شهرسازی و معماری، درباره‌ی ارتباط منظر، محیط، فضا، و معماری، و نسبت این عوامل با آثار هنری و تجربه‌ی مخاطب خواهند گفت.
ساعت ۱۹ تا ۲۰:۳۰		نشست «شرحی از پروژه‌های مکان‌مدار پیشین و پرسش و پاسخ با مخاطبان» سخنران: پویا آریان‌پور مجری: اشکان زهرایی • در این جلسه، ابتدا پویا آریان‌پور درباره‌ی پروژه‌های مکان‌مدار و پروژه‌های گروهی پیشین خود صحبت خواهد کرد و سپس به شرح تأثیرات آن‌ها بر پروژه‌ی «بربادرفته» خواهد پرداخت. در ادامه فرصتی برای پرسش‌های حاضران فراهم خواهد بود.
۲۴	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
ساعت ۱۲ تا ۱۵		کارگاه «هنر مکان‌مدار» – روز اول مدرس: پویا آریان‌پور (با همکاری پژوهشی راضیه صدیقیان و اشکان زهرایی) • پویا آریان‌پور در سه دهه‌ی گذشته و در عین خلق مجموعه‌ای گسترده از آثار، همواره به‌طور جدی به آموزش پرداخته است. او طی این زمان، به خلق تجربه‌هایی ارزشمند در حیطه‌ی «هنر مکان‌مدار» دست زده است، از جمله پروژه‌های «میراث صنعتی» و «هنر زمین». وی در این ورکشاپ سعی دارد عرصه‌ی اثرگذاری هنرمندان را وسعت ببخشد و با توجه به گستره‌های نامحدود موجود خارج از گالری برآزادی اندیشه و خیال آزاد تکیه کند. در این کارگاه با مفاهیم زیر آشنا خواهید شد: آشنایی با هنر مکان‌مدار، دلایل ظهور و بررسی پیشینه‌ی آن در تاریخ هنر، چگونگی شکل‌گیری ایده تا اجرا در این پروژه‌ها و ایده‌پردازی و گسترش آن در قالب طرح و تصویر.
۲۵	تعطیل ساعت ۱۲ تا ۱۵	(فقط مختص شرکت‌کنندگان کارگاه) کارگاه «هنر مکان‌مدار» – روز دوم مدرس: پویا آریان‌پور
۲۹	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۳۰	ساعت ۱۱ تا ۲۰ ساعت ۱۶:۳۰ تا ۱۶:۳۰	بازدید عمومی بازدید با حضور کیوریتور
۳۱	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۵ خرداد	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی

تقویم نمایش «بربادرفته»

۶ خرداد	ساعت ۱۱ تا ۲۰	بازدید عمومی
	ساعت ۱۶:۳۰	بازدید با حضور هنرمند
	ساعت ۱۸ تا ۱۹:۳۰	نشست «باستان‌شناسی اکنون: کندوکاو چندوجهی در پروژه «بربادرفته» مهمانان: دکتر حسن عشایری، دکتر محمدرضا مریدی میانه‌دان: دکتر کاوه خورابه • تجربه‌های چندگانه‌ی یک نسل تاریخی در آثار هنری درهم‌تنیده می‌شوند. این آثار همچون متنی چندلایه حاصل فرونشست تجربه‌های اجتماعی، تاریخی، و فرهنگی است که همچون باستان‌شناس باید به حفر ناخودآگاه جمعی و لایه‌نگاری تجربه‌های نسلی پرداخت. انباشت این لایه‌هاست که میراث اجتماعی را برای آینده می‌سازد. میراث تنها به معنای کندکاو در گذشته نیست، بلکه به معنای انباشت تجربه‌های اکنون برای آینده است. «باستان‌شناسی اکنون» نیز به معنای طرح مجموعه‌ای از پرسش‌ها از منظر فلسفه، جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، انسان‌شناسی، و علوم شناختی برای لایه‌شناسی از اثر هنری است که روایتی درباره‌ی جامعه‌ی کنونی برای آیندگان در خود دارد. این نشست کوششی است با رویکردی میان‌رشته‌ای از منظر علوم انسانی و اجتماعی که به کندوکاو در پروژه‌ی «بربادرفته» می‌پردازد؛ پروژه‌ای که روایت جامعه‌ی کنونی را برای آیندگان در خود پنهان دارد.
۷	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۱۲	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۱۳	ساعت ۱۱ تا ۲۰ ساعت ۱۶:۳۰	بازدید عمومی بازدید با حضور کیوریتور
۱۴		تعطیل
۱۹	ساعت ۱۶ تا ۲۰	بازدید عمومی
۲۰	ساعت ۱۱ تا ۲۰ ساعت ۱۶:۳۰	اختتامیه بازدید با حضور هنرمند
		<p>* دانش‌آموخته‌ی مجسمه‌سازی از دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران؛ آثار او تاکنون در نمایشگاه‌های متعدد بین‌المللی در گالری‌ها، موزه‌ها، و آرت فرها به نمایش درآمده است.</p> <p>* دانش‌آموخته‌ی کارشناسی ارشد طراحی شهری و دکترای تخصصی شهرسازی، و کارشناسی معماری، مدرس دانشگاه و پژوهشگر؛ ایشان دارای سوابق متعدد اجرایی در حوزه‌ی شهرسازی و معماری هستند، و مقالات و آثار پژوهشی‌شان در کتب و مجلات بین‌المللی به چاپ رسیده است.</p> <p>* هنرمند، آموزگار و مدرس دانشگاه و خالق پروژه‌ی «بربادرفته».</p> <p>* هنرمند تجسمی ساکن تهران و دانش‌آموخته‌ی نقاشی از دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد تهران؛ آثار او تاکنون در سه نمایش انفرادی در تهران و نمایش‌های بین‌المللی متعدد ارائه شده است.</p> <p>* دانش‌آموخته‌ی زبان و ادبیات انگلیسی از دانشگاه تهران؛ نویسنده، کیوریتور و مترجم.</p> <p>* دانش‌آموخته‌ی فلسفه و هنر، مدیرکل امور پژوهشی فرهنگستان هنر، مدیرعامل مؤسسه‌ی فرهنگی و هنری صبا (گالری صبا)، معاون علمی و پژوهشی انجمن آثار و مفاخر فرهنگی؛ از ایشان کتب و مقالاتی در حوزه‌های فلسفه، موسیقی، و نقد هنر به چاپ رسیده است.</p> <p>* متخصص مغز و اعصاب و روان‌پزشکی، استاد دانشگاه علوم پزشکی ایران، رئیس انجمن کاربرد موسیقی در بهداشت جسم و روان، رئیس انجمن علمی عصب‌روان‌شناختی ایران.</p> <p>* دکترای جامعه‌شناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه هنر، پژوهشگر جامعه‌شناسی هنر؛ ایشان مؤلف کتاب گفت‌وگوهای فرهنگی و جریان‌های هنری در ایران (۱۳۹۵)، هنر اجتماعی (۱۳۹۸) و مقالات متعدد درباره‌ی ابعاد اجتماعی و سیاسی هنر ایران بوده‌اند.</p>

EXHIBITION CALENDAR

27	MAY	11:00—20:00	Public Viewing
		16:30	Artist's Tour
		18:00—19:30	<p>Panel: "Archeology of the Present: A Multi-Dimensional Excavation of Gone with the Wind"</p> <p>Guests: Dr. Hassan Ashayeri, Dr. Mohammad Reza Moridi Moderator: Dr. Kaveh Khourabeh</p> <ul style="list-style-type: none"> • The different aspects of a generation's life experience intertwine into its artworks. These artworks, like a multi-layered text, are the results of a sedimentation of social, historical, and cultural experiences that have to be archeologically excavated out of the collective subconscious and studies of generational experiences. The amalgamation of these layers creates a social legacy for future generations. A legacy is not merely what results from the exploration of the past, but it is rather the accumulation of present experiences for the future. "Archeology of the Present" denotes asking questions from the standpoint of philosophy sociology, psychology, anthropology, and cognitive science, in order to study the different layers of an artwork who implies a narrative about the current society for future generations. This session is an interdisciplinary effort combining humanities and social sciences to explore "Gone with the Wind", a project that embodies a narrative about the present society for the people of the future.
28		16:00—20:00	Public Viewing
2	JUNE	16:00—20:00	Public Viewing
3		11:00—20:00 16:30	Public Viewing Curator's Tour
4		Exhibition is Closed	
9		16:00—20:00	Public Viewing
10		11:00—20:00 16:30	Public Viewing, Final Day Artist's Tour
		Sahand Hesamiyan	Artist, Sculptor, Graduate of Sculpture, University of Tehran; his work has been extensively exhibited in international exhibitions at galleries, museums, and art fairs.
		Kaveh Rashidzadeh	University Lecturer and Researcher, Graduate of Urban Planning and Architecture; his research has been published in several international publications including books and journals.
		Pooya Aryanpour	Artist, arts instructor, and university lecturer, the creator of "Gone with the Wind".
		Razieh Sedighian	Visual artist, graduate of painting from Faculty of Art & Architecture, Azad University, Tehran; her work has been featured in three solo exhibitions in Tehran as well as several international exhibitions.
		Ashkan Zahraei	Author, curator, and translator, graduate of English Language and Literature from the University of Tehran.
		Kaveh Khourabeh	Director of Research at Iranian Academy of Arts, Director of Saba Cultural and Artistic Institute (Saba Gallery), Deputy Director of Science and Research of the Society for the National Heritage of Iran; Graduate of Philosophy and Art; his work in philosophy, music, and art criticism has been published as books and in journals.
		Hassan Ashayeri	Professor of Neurology, Neuropsychology and Psychiatry, Tehran University of Medical Science, Director of the Iranian Association of Applied Music in Physical and Mental Hygiene, Director of the Iranian Association of Neuropsychology
		Mohammad Reza Moridi	Professor of Sociology, Tehran University of Art, Researcher in Art Sociology; he has published two books on the sociology of art in Iran and several articles on the social and political contexts of Iranian art.

EXHIBITION CALENDAR

6	MAY	11:00—20:00	Opening
7		16:00—20:00	Public Viewing
12		16:00—20:00	Public Viewing
13		11:00—20:00	Public Viewing
		17:00—18:30	<p>Panel: "Landscape, Environment, Space, Architecture, Art" Guests: Sahand Hesamiyan, Dr. Kaveh Rashidzadeh Moderator: Ashkan Zahraei</p> <ul style="list-style-type: none"> • This session will begin with contemporary artist Sahand Hesamiyan reviewing some of his site-specific installations and sculptures, detailing his artistic and executive decision-making for such projects. Using his work and Pooya Aryanpour's "Gone with the Wind" as examples, Dr. Kaveh Rashidzadeh, university lecturer and researcher in urban planning and architecture, will give a brief presentation on the relationship between landscape, environment, space, architecture, how art is appropriated into these contexts, and how the viewer experiences the effects of such projects.
		17:00—18:30	<p>Panel: "A Review of Pooya Aryanpour's Previous Site-Specific Projects, Audience Q&A" Speaker: Pooya Aryanpour Presenter: Ashkan Zahraei</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pooya Aryanpour will briefly review some of his previous site-specific projects and link them to aspects of "Gone with the Wind". The session will follow with audience Q&A.
14		16:00—20:00	Public Viewing
		12:00—15:00	<p>Workshop: "Site-Specific Art", Session 1 Instructor: Pooya Aryanpour</p> <ul style="list-style-type: none"> • During his recent three decades of artistic practice, Pooya Aryanpour has continuously worked as a leading teacher and instructor in arts. He has led several large-scale site-specific projects including "Industrial Heritage" and "Land Art". In this workshop, he seeks to present an expansive view of how artists can have a broader impact using the potentials in spaces outside the conventional realm of galleries. The workshop will include the following topics: an introduction to site-specific art, its roots and history, the processes and procedures of creating site-specific projects, and idea development and planning.
15		Exhibition is Closed 12:00—15:00	<p>(Only Workshop Participants Admitted) Workshop: "Site-Specific Art", Session 2 Instructor: Pooya Aryanpour (with the collaboration of Razieh Sedighian and Ashkan Zahraei)</p>
19		16:00—20:00	Public Viewing
20		11:00—20:00 16:30	Public Viewing Curator's Tour
21		16:00—20:00	Public Viewing
26		16:00—20:00	Public Viewing

فیلم مستند «بَر باد رفته»

این فیلم، مستندی است که زمینه‌های فکری، اجرایی، و همچنین روند شکل‌گیری «بَر باد رفته» را در طول یک سال نمایش می‌دهد، آنچه می‌بینید نسخه‌ای کوتاه و گزیده از فیلم اصلی است.

زمان: ۳۰ دقیقه

عنوان: بَر باد رفته

نویسنده و کارگردان: بهمن معتمدیان

مدیر پروژه: آیدین ضیامقدم

فیلمبرداران: امیر موسوی، داود عباسی

تدوین: بهمن معتمدیان، پانته‌آ فارسی‌جانی

با تشکر از مستانه مهاجر (استودیو آوای نفس)

آهنگساز: مسعود سخاوت‌دوست

دستیار آهنگساز: وحید فرجی‌پور

با همراهی ارکسترزهی ارغنون قزوین

با تشکر از: کارخانه نوآوری و شتاب‌دهی دیهیم، کارخانه تاریخی قند کهریزک

• فیلم در روزهای بازدید هر نیم ساعت یک بار به نمایش در می‌آید.

DOCUMENTARY FILM "GONE WITH THE WIND"

This documentary is a shorter version of a long film which chronicles the making of "Gone with the Wind", reviewing intellectual, artistic and technical aspects of the project.

Duration: 30 minute

Title: "Gone with the Wind"

Written and Directed by Bahman Motamedian

Project Manager: Aydin Zia-Moghaddam

Cinematography: Amir Mousavi, Davood Abbassi

Edited by Bahman Motamedian, Pantea Farsijani

Special Thanks to Mastaneh Mohajer (Studio Avaye Nafas)

Original Score by Masoud Sekhvat-Doust

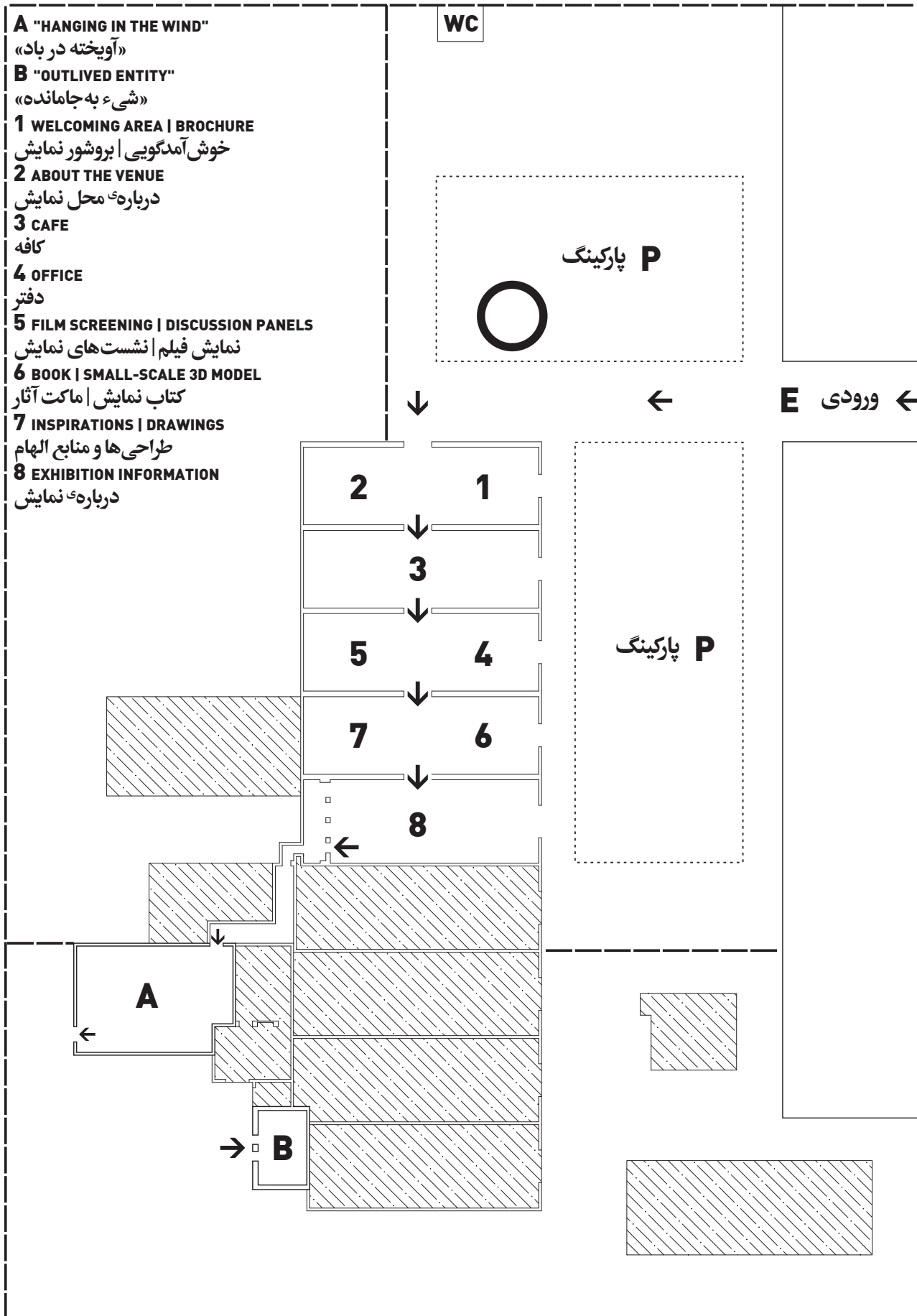
Assistant Composer: Vahid Farajipour

Performed by Qazvin Arghanoun String Orchestra

Special Thanks to

Dayhim Innovation and Incubator Factory, Kahrizak Sugar Factory

* The film will be screened every thirty minutes during the show's public days.

جاده قدیم تهران - قم

منامه

**GONE
WITH THE
WIND
PROJECT**

"GONE WITH THE WIND" IS ORGANIZED BY **STUDIO POOYA ARYANPOUR**
IN COLLABORATION WITH **MARYAM MAJD ART PROJECTS** AND **DASTAN GALLERY**
این نمایش توسط استودیو پویا آریان پور با همکاری پروژه‌های هنری مریم مجد و گالری داستان برگزار شده است.

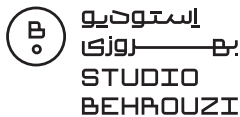
MEDIA
PARTNER

PRINT & PRODUCTION
SUPERVISION

PHOTOGRAPHY SERVICE
PROVIDER

BEVERAGE
SPONSORSHIP

DESIGN
PARTNER

